

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6526

гр. София, 31.07.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 31.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева

Мая Сукнарова

като разгледа дело номер **456** по описа за **2023** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63д от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), приложим във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба от 22.06.2023 г. на процесуалния представител на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ към Министерство на здравеопазването, с което се иска да бъде изменено решение № 2456 от 10.04.2023 г. на Административен съд София-град, постановено по настоящото дело, в частта му за разноските. Иска се намаляване на присъдените в полза на ответника по касация разноски поради прекомерност на адвокатското възнаграждение. Счита се, че адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено в размер на 500 лева – минималният такъв по чл. 7, ал. 2, т. 2 във вр. с чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с оглед на това, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, налице е съдебна практика по сходни казуси и от страна на пълномощника на г-жа Б.-А. е осъществено едно единствено явяване в открито съдебно заседание, проведено пред касационния състав. Допълва се, че присъдената сума в размер на 800 лева се явява завишена с повече от половината на минимално дължимия адвокатски хонорар и е прекомерна с оглед обема на осъщественото процесуално представителство пред касационната инстанция.

Ответникът по оспорването – д-р Ю. Б.-А., чрез процесуалния си представител адв. М., оспорва искането. На първо място, счита искането за недопустимо, тъй като е направено след изтичане на срока по чл. 248 ГПК. Оспорва искането и по основателността, като навежда доводи, че възнаграждението, заплатено на процесуалния представител не е прекомерно. Моли искането да бъде оставено без

разглеждане като просрочено, алтернативно – да бъде отхвърлено.

Съдът намира искането за процесуално недопустимо по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Съдът установява, че производството е приключило с влязло в сила решение № 2456 от 10.04.2023 г., с което е оставено в сила решение от 18.07.2022 г., постановено по нахд № 1332 на СРС по описа за 2022 г., с което е отменено Наказателно постановление № НП-125 от 22.12.2021 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“. В полза на д-р Ю. Б.-А. въззивният съд е присъдил сума в размер на 800 лева, представляваща разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение. Постановеното по делото решение е окончателно, следователно приложима е втората хипотеза на чл. 248, ал. 1 ГПК.

В конкретния случай съдебното решение е от 10.04.2023 г., поради което едномесечният срок изтича на 10.05.2023 г. – сряда, работен ден.

Молбата за изменение на решението в частта му за разноските е подадена на 22.06.2023 г. – след изтичане на преклузивния срок по чл. 248, ал. 1 ГПК, поради което като просрочена следва да бъде оставена без разглеждане, като недопустима.

За пълнота на изложението, съдът посочва, че при постановяване на решението си, АССГ, Х. касационен състав е изложил аргументи относно направеното възражение за прекомерност, като е посочил, че то се отхвърля и с оглед фактичката и правна сложност на делото е определил размер на възнаграждението за един адвокат в размер от 800 лева, който се явява близо до минималния размер по чл. 8, ал. 1 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Във връзка с горното, съдът счита, че молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските му следва да бъде оставена без разглеждане.

По изложените съображения и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, приложим във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, Х. касационен състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молбата на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ за изменение на решение № 2456 от 10.04.2023 г. на Административен съд София-град, постановено по к.а.д № 456/2023 г. в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 7-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

